

VZKŘÍŠENÍ

ZPRÁVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI

ČERVEN 1997 - č. 18

A LÉTA BĚŽÍ...

Ani se nám nechce věřit, že tomu jsou už 3 roky, kdy jsme se radovali z ukončení stavby našeho nového chrámu a celého farního areálu, a s velkou vděčností Pánu Bohu a Panně Marii jsme prožívali v pozdních odpoledních hodinách onoho památného pátku 17. června 1994 slavné posvěcení.

Již jsme si na nový kostel natolik zvykli, že by se nám nechtělo se vrátit zpět do naší farní kaple, která nám sloužila 64 let jako bohoslužebný prostor. Je to podobné jako s ptáčetem. Jakmile opustí hnízdo, ve kterém se vylíhlo a tlačilo s ostatními „sourozenci“, už ho nikdo do hnízda nedostane. Volnost a svoboda mu natolik zachutnají, že si je nenechá ničím vzít.

Avšak s těmi uplynulými léty, kdy jsme si zvykli a „zabydleli“ v novém chrámu, se dostavuje jakási únava. Je pravda, že ještě občas v přímlovkách děkujeme za nový chrám, ale jinak tuto skutečnost bereme jako samozřejmost. Tak tomu bývá v našem životě se vším, co máme; když je něco nového tak se radujeme, ale časem to zevšední. Proto je dobré, že se každoročně slaví výročí posvěcení chrámu, abychom si připomenuli tento velký Boží dar (vždyť svým způsobem to byl zázrak, že se nám podařilo chrám postavit po všech těch peripetiích, které předcházely). Proto nezapomínejme vedle svého života a zdraví, vedle víry a čistého svědomí, vedle mnoha jiných duchovních a hmotných dober, denně poděkovat i za náš farní chrám.

Kéž nám Pán dá milost prožít mnoho let v tomto kostele a naplnit se všemi duchovními dary, které se v něm uskutečňují.

Váš P. Marian OSB

● ZPRÁVY Z FARNOSTI

- Farní pouti do Klokot u Tábora a na Lomec u Vodňan 24. května se zúčastnilo 82 poutníků. Další výtisky „Lomecké hymny“ jsou k dispozici ve farní knihovně.
- Ve dnech 4.9.-7.9. t. r. (čtvrtek - neděle) můžeme navštívit naši spřátelenou farnost v rakouském VORAU. Cestou se zastavíme ve Vídni a také v mariánském poutním místě Mariazell. Zájemci, přihlaste se u JUDr. K. Dvořáka. Cena cca 1000 Kč.
- V příštím roce budeme zase mít možnost, aby se děti cvičily ve farním sále v sebeobraně. Přihlaste děti už nyní /nejpozději do konce prázdnin/ lístkem s jménem a věkem dítěte, adresou a podpisem některého z rodičů. Bylo by škoda tuto vzácnou příležitost opět nevyužít, kdyby se včas nepřihlásil dostatečný počet dětí.
- Kdo by měl zájem o zájezd autobusem koncem září do Staré Boleslavi nebo na Svatou Horu, vhodte přihlášku do anketní schránky v předsíni kostela do konce srpna a udejte poutní místo, o které máte zájem.
- Neformální setkání farního společenství budou pokračovat opět v posledním týdnu v září v úterý od 19 a ve čtvrtek od 16 hodin na faře.
- Upozornujeme na to, že večerní mše sv. v neděli se bude i o prázdninách slavit vždy v 18 hod.

● SETKÁNÍ FARNÍKŮ

V úterý 27. 5. 1997 se konalo ve farním sále již třetí neformální setkání farníků. Tentokrát jsme byli velmi potěšeni, protože mezi nás přišla na besedu Kateřina Lachmanová z Pastoračního střediska v Praze-Dejvicích. Bezprostřední, milá a vtipná mladá žena dokázala upoutat naši pozornost na téměř celý večer a to u přítomných všech věkových kategorií. Vyslechli jsme vyprávění o složité cestě jejího povolání k pastorační činnosti, pak se beseda stočila na téma její nové knihy „Vězení s klíčkem uvnitř“, která pojednává o tom, že často naše bytí i vytrvalé a vroucí modlitby nemohou být Bohem vyslyšeny právě proto, že v cestě stojí naše neodpuštění. Autorka sice prohlásila: „já jsem myslela, že bude stačit, když o tom jednou napíšu“, ale přesto trpělivě odpovídala na naše dotazy a doplňovala svými zkušenostmi. Doufám, že nezůstane jen u krásného zážitku z poutavé přednášky, ale že nás to povede k hlubšímu zamyšlení, vpustíme do svého srdce Ducha svatého a dovolíme mu, aby v nás působil. *Milena Pořízková*

Příští setkání poslední úterý v červnu, další až po prázdninách.

● ANKETA

- Prosíme všechny, využijte možnosti anketní schránky v předsíni kostela a pište svá přání, náměty, připomínky a kritiku čehokoliv, co se týká našeho kostela a činnosti ve farnosti.

Odpovědi na anketní dotazy:

- Ve farní knihovně přibylo za poslední dva roky na 2000 knih, takže máme téměř 3000 titulů.
- Práce pro knihovnu, pro farní zpravodaj Vzkříšení, poradny, organizace schůzek společenství, příprava a vedení poutí a další aktivity pro farnost jsou dobrovolné bezplatné služby pro farníky a není nás tolik, abychom mohli služby ještě rozšířit /např. častější půjčování knih/. Ochotně vyhovíme každému, ale jen v rámci možností. Na seznamech knih pracujeme.
- O soše pro náš kostel vás budeme informovat po prázdninách. Socha je rozpracována a je před dokončením.

● SPOLEČNOST SV. VINCENCE Z PAULY

je mezinárodní katolická organizace, kterou založil Fréderik Ozanam se svými přáteli roku 1833 v Paříži. Inspiroval se dílem a myšlenkami sv. Vincence z Pauly, patrona spolků křesťanského milosrdenství. V jeho duchu pokračuje Společnost ve službě trpícím a potřebným. Prokazuje dobrodiní ve 144 zemích všech pěti kontinentů.

Vincetini se sdružují ve skupinách, podle mezinárodních stanov zvaných "konference", které jsou napojeny na regionální /krajské/ rady, jejichž zástupci působí v národní radě svého státu. Ústředí je v Paříži.

V našich zemích založil Společnost P. Josef Vsetečka, kněz a rytíř křížovníků s červenou hvězdou, v roce 1876. Vycházel z neutěšených sociálních poměrů, které u nás vládly ještě začátkem 19. století, ať už vinou válek nebo z nezájmu o bídu bližních. Nová Společnost sdružovala členy ze všech společenských vrstev a vyhledávala nemocné v soukromých domech i na ulicích, starala se o jejich obživu, poskytovala jim potřebné léky a ošetřovala je. Zakládala kuchyně pro chudé, kde se zdarma podávaly vydatné polévky.

Nezapomínalo se ani na jejich duchovní stav. Mnoho nemocných zůstávalo bez přístřeší. Nemocnice je odmítaly přijmout, jiný útulek pro ně neexistoval. Proto se Společnost rozhodla zakoupit dům Petyňka v Břevnově, kde tito

lidé našli nový domov. Pomoc poskytovali především drobní přispěvatelé, různí mecenáši, ale také státní úřady.

Dům zvaný "VINCENTINUM" se postupně přistavoval a později byly zakoupeny další dva objekty v Břevnově a ve Smečně. Mnozí si ještě dnes vzpomenou na známé kalendáře, pohlednice a knihy, které byly vydávány ve Vincentínu.

Dílo milosrdenství se utěšeně rozvíjelo až do počátku komunistické vlády, kdy bylo zastaveno.

Nyní je obnovujeme /od roku 1990/ i když v menším rozsahu, než tomu bylo dřív, protože pro náročnější akce nemáme dost finančních prostředků. Pracujeme však s láskou a vůdčí myšlenkou jsou nám slova Pána Ježíše: "...cokoli jste učinili pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste učinili." /Mt 25, 40/.

Pro zajímavost uvedu stručný přehled činnosti našich konferencí, které působí na území České republiky, podle údajů za rok 1996:

Průběžná činnost spočívá hlavně v charitativních aktivitách a můžeme ji rozdělit do několika oblastí:

Pomoc osobám starým, opuštěným a nemocným v domovech důchodců, v nemocnicích a v domácnostech /návštěvy, úklid, nákupy, doprovod, přeprava na bohoslužby, finanční podpora/.

Pomoc mladým - svobodným matkám s vlastními nebo adoptovanými dětmi, rodinám početným a sociálně slabým, trvalá pomoc v rodině s dvěma dětmi, kde jsou oba rodiče nemocní /šaty, hračky, finanční podpora apod./.

Pomoc dětem - zájmové kroužky /výtvarný, pěvecký, dramatický v Třebouchovicích úspěšně hraje "Broučky", kurs angličtiny na faře v Luži, dětská sebeobrana ve Strašnicích, prázdninové tábory, výlety, poutě, besídky, nadílky/. Barrandovské děti zhotovily plastické obrázky pro Unii nevidomých včetně vánočních přání psaných slepeckým písmem.

Pomoc lidem žijícím na okraji lidské společnosti - již po několik let organizujeme sbírky jakýchkoli zbytků vlny a vlněné plátáže. Materiál se zasílá sestrám vincentkám do Přepych, které jej třídí a párají. Otec Jiří Škoda jej postupně odváží do ženské věznice do Pardubic ke zpracování. Pro trestankyně totiž není žádná práce a tak naše akce má nesmírný význam nejenom pro obdarované nemocné v misích, ale také pro trestankyně, kterým dává pocit, že vykonaly něco dobrého.

V r. 1996 bylo z dodaného materiálu napleteno 8 144 čtverců 20x20 cm, které byly zaslány do Indie a Afriky, kde budou na místě sešity na deky.

130 hotových dek bylo odesláno do leproserií /některé prostřednictvím řádu sv. Lazara/ a bezdomovcům 371 napletených párů ponožek bylo předáno sestrám Matky Terezy,

202 pletených obvazů bylo posláno malomocným, dále pro dětský domov v Pardubicích a pro 2 dětské domovy v Holicích byly upleteny svetry, rukavice, čepice a šály.

Odměny za práci trestankyň jsou spíše symbolické a zajišťují je vincentinské konference z východních Čech. Třikrát za rok bylo připraveno 60 balíčků v hodnotě 10.000 Kč, v prosinci byly doplněny vánočním cukrovím, ořechy a jablky. Velkorysý byl i dar Čokoládoven Praha.

Pomoc církvi - kněžím na farách, v kostele, pomoc při opravách, katecheze, opravy kapliček a křížů v polích, práce v redakcích farních zpravodajů, prodej knih v kostele apod.

Kulturní činnost - koncerty, besídky, poutě, zakládání knihoven na všech místech podle staré české vincentinské tradice, o níž jsou zachovány doklady v pařížském archivu. Centrální knihovna je umístěna na faře ve farnosti Neposkvrněného početí Panny Marie v Praze - Strašnicích

Sbírky - účast na všech sbírkách, které probíhaly /Jugoslávie, Ukrajina, Litva, Madagaskar atd./

Příležitostná činnost - oslava 120. výročí založení Společnosti a příprava na beatifikaci F. Ozanama v roce 1997.

M. Brejchová, předsedkyně Společnosti v ČR

V naší farnosti máme dvě "konference" Společnosti sv. Vincence v České republice, a to sv. Prokopa, který je zobrazován s knihou a je patronem naší práce v knihovně a vydávání zpráv "Vzkříšen!" a sv. Jana Nepomuka Neumann, který nám pomáhá přímluvou v ostatní farní činnosti, hlavně charitativní, činnosti mládeže a všech společenství. *JaN*

● SEKTY

Sekty zotročují duši. Představíme vám ještě některé další.

HARE KRŠNA

Chce se zabydlet i u nás. Tato sekta vznikla v polovině 60. let v USA. Založil ji indický mudrc, který byl pověřen, aby rozšířil na západ uctívání Kršny. Našlo živnou půdu v hnutí hippies. Základní naukou je

vzdát se všech citů a žádostí, vést asketický způsob života: nejíst maso, kávu, čaj, kakao a jiné pochutiny, žít se hlavně zeleninou vypěstovanou vlastníma rukama a žít ve společenství stejně smýšlejících. Rozhovor s osobou druhého pohlaví není dovolen, manželství organizuje představený. Členové musí po celý den odříkávat mantru /opakování slov: Hare Kršna, Hare Rama, Rama, Rama, Rama.../.

V jejich komunitách není dovoleno číst noviny, časopisy, stýkat se s lidmi mimo komunitu. Ženy považují za nižší tvory, kteří slouží mužům. Hnutí vyznává reinkarnaci - nauku o převtělování duší. Šíří vlastní literaturu a stoupenci vyvíjejí značnou aktivitu.

MORMONI - Církev Ježíše Krista svatých posledních dnů

Věří, že Ježíš po své smrti v Palestině odešel do Ameriky, kde naučil původní obyvatele pravému náboženství. Zlaté desky s písmem učení našel údajně zakladatel mormonů J. Smith, egyptské písmo přeložil do angličtiny a odevzdal je andělu Maronimu, který je dodnes jejich symbolem. Pravověrný mormon očekává, že se po smrti stane bohem, dostane svou planetu, kde bude vládnout s množstvím nebeských manželek a plodit duchovní děti. Mormoni žijí v mnohoženství.

POSELSTVÍ GRÁLU

Tuto náboženskou obec založil saský Němec Bernhard koncem 19. st. Učil, že již zde na zemi byl v době Mojžišově, kterého ovlivnil, zajišťoval jeho útěk z Egypta a byl při tom zabit. Bernhard zemřel v r. 1941 v domácím vězení pod dohledem gestapa. Učil, že kolem našeho vesmíru jsou ještě další sféry - bytostná, duchovní a praduchovní, na kterou navazuje božská oblast. Ve sférách žijí různí duchové, kteří se vtělují k nám na zemi. Toto hnutí musíme odlišit od sekty J. D. Dvorského, která se také nazvala Poselství Grálu, učením se však liší. Dvorský, alias Praskal Imanuel z Liberce, autor knihy Syn člověka, v níž se prohlásil za Mesiáše, je u nás znám aférou E. Sadílkové, která se hlásila k jeho sektě a její matka se jí snažila pomoci. Dvořák také odmítal posílat své vlastní děti do školy.

Několik poznámek o PARAPSYCHOLOGII a PSYCHOTRONICE

Parapsychologie je obor výzkumu, zabývající se duševními jevy, ležícími mimo normální psychologii. Je to např. dálkový přenos myšlenek, pokusná telepatie, jasnovidnost, které se zkoumají v řadě pracovišť, ale reálné výsledky jsou dosti skromné. Dokazují však, že existují - zvláště u vhodně disponovaných jedinců - přirozené duševní schopnosti, které nejsou do-

sud vysvětleny pomocí známých přírodních zákonů /proutkařství, intuitivní diagnostika chorob/. Značná část parapsychologických jevů je však pouze předmětem senzačních článků v časopisech /telekineze, léčitelství nebo okultní jevy/. To platí i o psychotronice, která se snaží předstírat, že má něco společného s elektronikou nebo o psychoenergetice, která naznačuje výskyt psychických energií, jejichž existenci dosud nikdo neprokázal. V této oblasti je nebezpečné amatérské experimentování, které s sebou nese značné riziko narušení duševní rovnováhy.

Někteří lidé zase vidí ve všech těchto jevech působení d'ábla. Nemyslíte, že d'ábel je daleko chytřejší, než aby sázel na spiritismus a okultismus? Velmi lehce a daleko víc duší nachytá na konzumní způsob života, na závist, pýchu, opilství, drogy a na zdivočelý sex.

Modlitba nás uchrání jak před vlivem sekt, tak před působením d'ábla. Určitě.

Podle různých pramenů JaN

• MODLITBY NEPOMINUTELNÉ

Sedí nebo klečí babičky v lavicích a modlí se... modlí se modlitbu Páně, Zdravas Královno, Pod ochranu Tvou... Většinou starší paní jsou v chrámu přede mší svatou. Kde je mládí? Zní otázka.

Kromě řeholních bratří a sester a různých modlitebních skupin jsou to právě starší ženy, v církvi laici, kdo se asi nejvíce modlí, přimlouvají se za nás, za svět, za pokoj. Mají svůj věk, svoje zkušenosti a to se promítá do toho, že se modlí a za co se modlí. Modlí se srdcem, ano, leckdy z obav a strachu o sebe, o své blízké, o svět. Modlí se, myslím si, proto, že cítí odpovědnost za sebe, za své blízké, za svět a chtějí tak vyslovit své obavy prosbami před Bohem. Vira žen staršího věku je živá a je v ní touha a prosba. Nemyslím si, že by účinnost jejich modliteb byla malá - určitě ne, myslí-li je upřímně.

Děkujeme, my mladí, tomuto shromáždění starších, že se za nás mladé přimlouvá.

Ve farnosti se spolu mladí a starší dvakrát do měsíce scházejí. Naše díky starším vyslovíme my mladí tím, že se s nimi budeme chtít setkávat rádi. A že se za ně taky pomodlíme a pomůžeme jim, když to bude třeba. Přiznám se, že sám mám v setkávání se s našimi farníky moc co dohánět.

Starší - starší lety i fyzicky, ale leckdy mladší duševně a bystřejší na poli Ducha.

TK

Rada úpěnlivě se modlícím za zbytné věci:

Neobyčejně zbožnému muži se přestalo dařit.

Začal se tedy modlit následujícím způsobem:

„Pane, vzpomeň si na všechny ty roky, kdy jsem Ti sloužil, jak jsem nejlépe dovedl, a nikdy jsem za to nic nechtěl.

Teď, když je ze mne stařec a jsem na mizině, mám k Tobě poprvé v životě prosbu a věřím, že mne neodmítneš, prosím, nechej mě vyhrát v nějaké loterii.“

Dny ubíhaly. Pak týdny, měsíce. Stále nic.

Nakonec už své zoufalství neovládl a zaúpěl:

„Bože, tak už mě toho čekání konečně ušetři!“

Vzápětí uslyšel Boží odpověď:

„Ušetři ty mě a kup si konečně los!“

/Modlitba žáby - A. de Mello, S.J./

Bohoslužby v našem kostele:

Po - Pá 18 hod.

So 7, 18 hod.

Ne 7, 9, 10.30 a 18 hod. (o prázdninách odpadá dětská mše v 10.30 hod.)

Společná modlitba růžence:

1/2 hod. před každou mší svatou (mimo neděle v 10.30 hod.)

živý růženec každé první pondělí v měsíci (kromě prázdnin)

Příležitost ke svatě zpovědi: 1/2 hodiny před každou mší svatou

Adorace: každý 3. pátek v měsíci po mši sv.

Modlitební skupiny: úterý, středa po mši sv.

Mládež: úterý po mši sv.

Farní knihovna: Stř 17 - 18 hod., Ne 10 - 11 hod. (od 16. 6. - 6. 9. prázdniny)

Advokátní poradna: čtvrtek 17 - 18 hod.

Úklid kostela vždy v pondělí od 14 hod.